

Opole, 2024.10.02

NRU.8361.357.2024

DECYZJA Nr 128 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce „DINO POLSKA” SPÓŁKA AKCYJNA, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE],
KRS: [REDAKTOWANE], REGON: [REDAKTOWANE], karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie złotych: trzy tysiące 00/100) z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Dnia 10.06.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIiH*, zawiadomił spółkę „DINO POLSKA” SPÓŁKA AKCYJNA, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 04 i 09.07.2024 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.357.2024 z dnia 04.07.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIiH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli, inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących uwidaczniania cen w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Do kontroli wytypowano 216 partii towarów, stwierdzając nieprawidłowości w 38 przypadkach, które polegały na:

I. Nieuwidocznieniu ceny i ceny jednostkowej 24 partii towarów:

1. Kawa ziarnista MK Cafe Premium 1000 g, 2. Kawa ziarnista MK Cafe Crema 1000 g,

3. Makaron świderki Lubella 400 g, 4. Makaron krajanka Czaniecki 250 g, 5. mini TYSKIE 4-pak 330 ml, 6. Piwo Tyskie Gronie 6-pak 330 ml, 7. Somersby mix 400 ml, 8. Desperados Original – piwo 330 ml, 9. GARAGE Hard Lemon 4-pak 500 ml, 10. TRYBUNAŁ piwo Regionalne lemon 0% 250 ml, 11. Freakin Awesome 80 g, 12. OKOCIM Cytrusowa Lemoniada 4-pak 500 ml, 13. Zozole Muss 30 g, 14. Batoniki o smaku toffi Pomorzanka 30x3 (90) g, 15. Goplana Figurki o smaku karmelowym 30 g, 16. Toffifee 125 g, 17. Baterie alkaiczne evolt 12 szt., 18. Podgrzewacze zapachowe Citronella 6 szt., 19. Serwetki Grill time 40 szt., 20. Chusteczki nawilżane dla niemowląt GUGU 72 szt., 21. Risotto z indykiem i warzywami 250 g, 22. Bobo Vita gulasz w wołowinę i makaronem 250 g, 23. Piwo PILS 5 l, 24. Piwo Special Jasne 500 ml;

II. Nieuwidocznieniu ceny 13 partii towarów:

1. SanMiquel Especial 100 cl, 2. Antycelulitowy masażer do ciała 1 szt., 3. Stojak na telefon 1 szt., 4. Świeca Radosnych Świąt 1 szt., 5. Świeca LUNA wiosenny bukiet 1 szt., 6. Świeca Salt Cave 1 szt., 7. Wkład LED z bateriami 1 szt., 8. Packa na much BROS 1 szt., 9. Sól Solino Grupa ORLEN 1 kg, 10. Haczka z taśmy oprawna 1 szt., 11. Grabki 1 szt., 12. Gosia woreczki do lodu 1 szt., 13. Ściereczka z mikrofibry do szyb i luster 1 szt.;

III. Nieuwidocznieniu ceny jednostkowej 1 partii towaru:

1. Komplet słoików 8 szt.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.357.2024) oraz w Załączniku Nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie artykułów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych – stan na dzień 04.07.2024 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

W czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze i uzupełniła brakujące ceny i ceny jednostkowe doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312), zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej

na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 03.09.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2023 w celu ustalenia wymiaru kary. *Strona* w piśmie z dnia 09.09.2024 r. złożyła oświadczenie o wielkości przychodu oraz dochodów z całokształtu działalności Spółki „DINO POLSKA” S.A. z siedzibą w [REDAKTOWANE], które *Opolski WIIH* wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

W toku postępowania administracyjnego po przeanalizowaniu zebranych w sprawie materiałów i ustaleń *Opolski WIIH* uznał, że w dwóch przypadkach wymienionych w załączniku nr 1 do protokołu kontroli pod Lp. 110 i 111 oraz powyżej w pkt I. 1 i 2 (dotyczy: **1.** Kawa ziarnista MK Cafe Premium 1000 g, **2.** Kawa ziarnista MK Cafe Crema 1000 g) stwierdzona nieprawidłowość została zakwalifikowana jako nieuwidocznienie ceny i ceny jednostkowej, tymczasem ze względu na gramaturę towarów (1000 g), przedsiębiorca miał obowiązek uwidocznić przy nich jedynie informację o cenie, gdyż w omawianych przypadkach cena towaru jest jednocześnie jego ceną jednostkową. W myśl § 7 pkt 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży. W związku z powyższym wymienione powyżej towary należało zakwalifikować jako nieoznaczone informacją o cenie. Zmiana kwalifikacji naruszenia nie wpływa na ogólną liczbę stwierdzonych nieprawidłowości, która pozostaje na poziomie 38 przypadków na 216 skontrolowanych, z tym że naruszeń polegających na braku cen i cen jednostkowych pozostało 22, natomiast związanych z brakiem ceny 15.

Opolski WIIH ustalił zatem, że *Strona* prowadząc działalność gospodarczą w sklepie Dino w Opolu przy ul. [REDAKTOWANE], nie dopełniła obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, z uwagi na brak uwidocznienia:

- cen i cen jednostkowych przy 22 towarach,
- cen przy 15 towarach,
- ceny jednostkowej przy 1 towarze.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, szczegółowo reguluje § 3 oraz § 4 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* stwierdził, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia informacji o cenach i cenach jednostkowych przy 22 towarach, brak informacji o cenach przy 15 towarach oraz brak ceny jednostkowej przy 1 towarze na 216 objętych kontrolą. Waga i skala naruszeń są istotne, ponieważ dotyczą one 38 towarów, co stanowi 17,6 % w odniesieniu do wszystkich towarów objętych kontrolą.

Brak cen, a tym samym zupełne pozbawienie konsumenta informacji o wartości pieniężnej towaru, którą powinien zapłacić przedsiębiorcy, jest najwyższym stopieniem naruszenia obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*. Nieuwidocznienie stosownych informacji o cenach i cenach jednostkowych to istotne naruszenie w świetle przepisów *ustawy o informowaniu o cenach* i praw konsumenta. Brak uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych pozbawia konsumentów możliwości wyboru towaru w cenie najkorzystniejszej. Cena jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych. Cena towaru poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. Natomiast brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwia konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie w ocenie podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary. Nie sposób również oszacować czy *Strona* przez niewypełnienie obowiązków informacyjnych w zakresie cen i cen jednostkowych oferowanych towarów osiągnęła stratę czy korzyść majątkową. Brak informacji cenowych mógł dezorientować konsumentów lub zniechęcać do zakupu towaru. *Opolski WIIH* zważył, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i brakujące ceny oraz ceny jednostkowe zostały uzupełnione.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przesłankę wielkości obrotów i przychodu ocenił na podstawie informacji przesłanej przez *Stronę* pismem z dnia 09.09.2024 r .

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z poniższych przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ *Strona* uchybiła podstawowym obowiązkom w zakresie uwidaczniania cen, a konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych. Nieprawidłowość została stwierdzona w 38 przypadkach na 216 poddanych kontroli, co stanowi

17,6 % skontrolowanych towarów, zatem skala naruszenia jest istotna. Zaznaczyć należy, że nieprawidłowości sprowadzały się głównie do braku uwidocznienia cen, czyli podstawowej informacji istotnej dla konsumenta, dotyczącej wartości pieniężnej, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar. Wagi naruszenia nie sposób zatem uznać za znikomą. Dlatego też mimo podjęcia przez *Stronę* działań dobrowolnych i uzupełnienia brakujących cen i cen jednostkowych w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ww. ustawy. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, bowiem dla 17,6% skontrolowanych towarów stwierdzono brak cen lub cen jednostkowych. Podkreślić należy, iż zarówno cena, jak i cena jednostkowa muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości

zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **3 000 zł**. Uwzględniając charakter naruszeń, poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz pozycję przedsiębiorcy na rynku *Opolski WIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza,

iz podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.

5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. „DINO POLSKA” SPÓŁKA AKCYJNA

2. Wydz. BA
3. a/a

AK/AM

